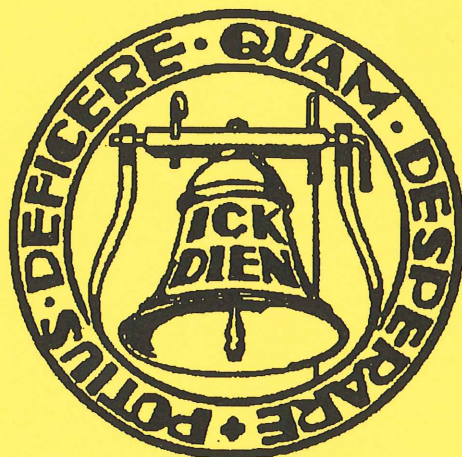

HET AMSTERDAMS LYCEUM
OLO-BULLETIN

nummer 18, januari 1997

OUD-LEERLINGENORGANISATIE
van
HET AMSTERDAMS LYCEUM

Redactie OLO-bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfrond 42
1183 GB Amstelveen
tel.: 020-6452772

OLO-secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25
1071 SL Amsterdam
tel.: 020-6719159
fax : 020-6648529

OLO-bestuur

Eric Ros
Paula van Cleef-Joachimsthal
Tine van Gelderen
Maarten Lemberger
Reina Spier-van der Woude
Alfred de Swarte

bankrekening OLO: 46.78.07.493
(Postbankrekening ABN-AMRO: 2391)

Met dank aan Valkieser Capital Images B.V. te
Amsterdam voor het beschikbaar stellen van de
videoprints op pagina 2

lay out/DTP : Maria Boschman en Leszek Sczaniecki
druk : F. Vonk

Van de redactie

Enige weken geleden ontving u een uitnodiging voor de viering van de tachtigste verjaardag van ons Amsterdams Lyceum.

Uw bestuur is er voor de tweede maal in zijn bestaan in geslaagd, althans op papier, een fantastisch feest te organiseren. Dat feest slaagt natuurlijk pas echt als u in groten getale - en daar lijkt het op - komt om het "warme-wij-gevoel" weer eens aan den lijve te ondervinden.

Dit bulletin is voor een groot deel gewijd aan Wolkenland.

Wolkenland was voor vele lyceïsten de eerste echte kennismaking met elkaar en met de school.

Iedereen heeft zo zijn eigen herinneringen.

In mijn tijd werden de corveeërs altijd opgejaagd om zo snel mogelijk de eettafels af te ruimen. Die eettafels waren namelijk multifunctioneel: vier tafels vormden samen een pingpongtafel. En pingpongen was in die tijd het digestief voor de wat competitief ingestelde scholier. Daar leerde je perfect plaatsnemen. Sloeg je het balletje op de naad tussen twee tafels, dan schoot het celluloid altijd de voor je tegenstander verkeerde kant op. De huidige generatie speelt in het pingponghok, en slaat zoals het hoort, op het uiterste randje van de (echte) tafel.

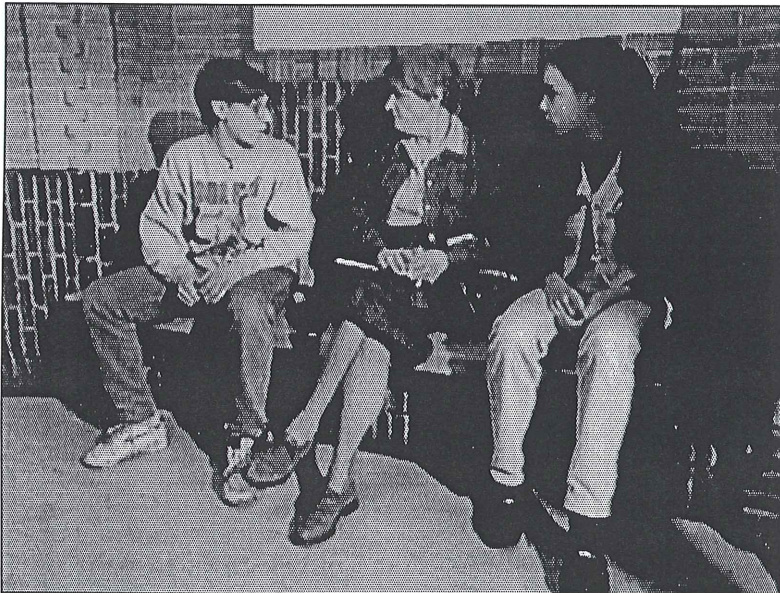
Esther Geerling (1995) heeft nog een liedje dat over Wolkenland gaat aan de vergetelheid ontruikt, een geheel nieuwe versie van Milord.

Met dank van de redactie, die hoopt op nog veel meer van dit soort bijdragen, niet alleen van haar, maar vooral ook van u.

Donald Koppel (1962)

Tineke Wibaut tijdens het interview door Gideon Italiaander en Marije Stiebner in de bibliotheek en op het bankje in de bovengang

Tineke Wibaut-Guilonard

Op 6 oktober is Tineke Wibaut overleden, samen met haar echtgenoot Frank. Beiden waren oud-leerling van onze school. Tineke was een trouwe medewerkster van het OLO-bulletin. In veel kranten is aan deze bijzondere mensen aandacht besteed. Aan die berichten wil ik nog toevoegen dat Tineke ongeneeslijk ziek was en dat Frank wegens zijn slechte lichamelijke toestand de verzorging door Tineke niet had kunnen missen.

Nog vóór haar eindexamen in 1942 nam Tineke al deel aan het verzet tegen de Duitse bezetter. In 1943 werd zij gearresteerd, 21 jaar oud. De rest van de oorlog bracht zij in gevangenschap door, in het Huis van Bewaring aan de Amstelveenseweg, Kamp Vught en daarna onder meer in het beruchte vrouwenkamp Ravensbrück.

Haar kampervaringen noteerde zij in het boek "Zo ben je daar" om, zoals zij zelf schreef, "de feiten vast te leggen".

Vooraf het overbrengen aan de jeugd van haar oorlogservaringen en haar motivatie destijds vond zij belangrijk. Daarom was Tineke direct bereid mee te werken aan de activiteiten die op school werden georganiseerd in 1995, ter gelegenheid van de "vijftigste mei". Een video-opname waarin zij door twee leerlingen werd geïnterviewd, is daarvan een blijvend document. In enkele klassen had zij bovendien indringende gesprekken met de leerlingen, die vragen stelden zowel over haar aandeel in het verzet als over haar werk na de oorlog. Ook in de forumdiscussie die later in de aula plaatsvond, had Tineke een belangrijk aandeel. Al deze gesprekken maakten niet alleen op de leerlingen, maar ook op Tineke zelf grote indruk.

"Ik voel me nog altijd thuis op deze school", zei ze toen. Zij schreef daarom graag voor het OLO-bulletin, waarin dan ook veel artikelen van haar hand verschenen.

Soms belde zij zelf op met een voorstel, maar ook als ik haar vroeg ergens iets over te schrijven, beloofde ze dat meteen en zij hield zich dan aan haar belofte.

Tineke maakte deel uit van de redactie van het boekje "Herinneringen aan de bezetingsjaren", dat vorig jaar door de school in samenwerking met de OLO werd uitgegeven. Haar bevolgen inbreng leidde tot enige indringende interviews.

Als mede-redactieleden zullen Gerdien Boersma en ik ons de samenwerking met Tineke Wibaut blijven herinneren als een bijzondere ervaring.

Paula van Cleef-Joachimsthal

GESLAAGD

eindexamen 1996

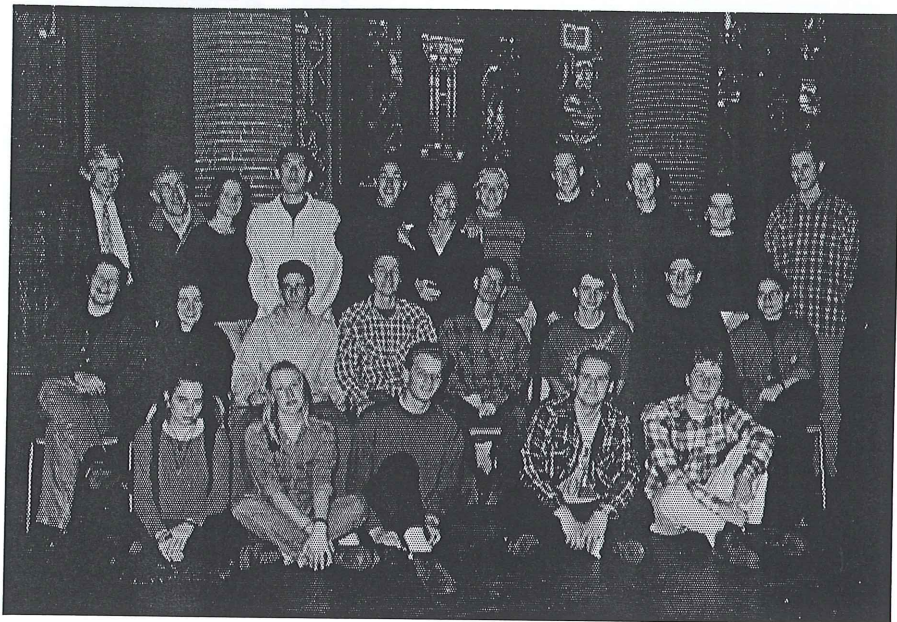
Ashraf Abdelwahed
 Lamyac Aissa
 Jon Assink
 Karim Ayachi
 Michiel van Baak
 Tycho de Back
 Marc Bakker
 Maaike van Bakkum
 Bastiaan Bargmann
 Ken Beekman
 Suzanne van Beers
 Daniël Bendelac
 Marius Boer
 Rosa Boon
 Khadija Bouras
 Jelle Brandt Corstius
 Soon Ie Braun
 Martijn Brekhof
 Martha Brouwer
 Agmar Butcher
 Garance Camping
 Tak Cheung
 Ping Cheung
 Floris Chrisstoffels
 Leontien Christiaans
 Marko Copic
 Marjolijn Coucke
 Jasper Deelen
 Patrick Defares
 Anna Dekker
 Petra Dietz
 Bas van Dijk
 Lidewey Doekes
 Roman Donker
 Debbie Doorstam
 Edward Dortland
 Lotte Douze
 Marthe Ferf
 Daniel Finch
 Frans Flores-Plooy
 Ivo Fokke
 Johnny Fung
 Christian van Ginneke
 Selçuk Goktekin
 Emil Gorter
 Jan-Willem Griffioen
 Fabian van Haag
 Houda Hari
 David de la Haye

Koen de Heer
 Simone den Hengst
 Pascal van den Hoed
 David Hollanders
 Serana Huiskens
 Charlotte van der Hulst
 Gideon Italiaander
 Nani Jansen
 Rhodo Jeldres Velasques
 Sadie Johnson
 Nadir Jongsma
 Martijn Kahlman
 Hans Kamerling
 Ruben van der Kar
 Annemarie Keiser
 Sander Keller
 Erwin Keller
 Rikkert Kleerekoper
 Joost Kloosterman
 Marvin Kohen
 Marc Korthals Altes
 Iris Kranenburg
 Jeroen de Kriek
 Martijn Kuijper
 Hanna Lacroix
 Sindy Lam
 Lasse Lamminen
 Daphne Last
 Stevie Lauriks
 Tialda van Leeuwen
 Linja Lensing
 André van Loo
 Chung Yat Man
 Nantsje Mashoed
 Danny Merk
 Christiaan Meulmeester
 Marco Mittendorff
 Michel Morais de Almeida
 Karel Nelis
 Mante Nieuwland
 Fester van Noord
 Remko Nouws
 Saskia Ossebaar
 Sarah Ottow
 Jennifer Passial
 Irena Petrovic
 Janey Plantema
 Kim Plugge
 Olaf Post

Joris van Praag
 Mariette Raaijen
 Soyfur Rahman
 Daniel Restrepo Galindo
 Jelle van Riezen
 Vincent Roberti
 Sebastian Rypson
 Floor Salomons
 Jenny Samoedj
 Astrid Sas
 Wouter Schellart
 Chantal Schneider
 Zala Schneider
 Synco Schölvinck
 Serge van der Schoot
 Ruben Schrameijer
 Natalia da Silva Godinho
 Parvati Smyrneos
 Bouke Söhne
 Farshad Soleymani
 Angela Sondervan
 Sophia Starrenburg
 Anna Steeneken
 Bob Stoffel
 Robert Stoffel
 Dennis Strijder
 Lucas Stuurman
 Björn Suerink
 Milos Sykora
 Amber Teterissa
 Willem David Tuinzing
 Norma de Vas
 Ronald Vergunst
 Sander Verhoeff
 Ganna Verhoeven
 René Verolme
 Anouk Vis
 Maxine Vogt
 Arno Voorn
 Michael de Vries
 Eelco Wiemans
 Jasper Wijnen
 Gijs Wildschut
 Danielle Wildschut
 Sophie van Willigen
 Arnoud Wisse
 Daan IJzermans
 Roosmarijn de Zwart

PROFICIAT!

Zij zijn opgenomen in het oud-leerlingenbestand, met uitzondering van degenen die zijn overgestapt naar een andere afdeling. Een groot aantal is inmiddels OLO-lid geworden.
Van harte welkom in onze organisatie!

Eindexamenklas gymnasium

achterste rij: de heren G. Tromp en M. Jansen, Marthe Ferf, Johnny Fung, Michael Brooke, Nani Jansen, Lucas Stuurman, Joost Kloosterman, Marco Mittendorff, Susanne Smeehuijzen, Emil Gorter

middelste rij: Lotte Douze, Natalia da Silva Godinho, Jelle Brandt Corstius, Marvin Kohen, Karim Ayachi, Jasper Wijnen, David Hollanders, Arthurshka Hart

zittend: Lidewey Doekes, Anna Dekker, Koen de Heer, Marko Copic, Olaf Post

De herdenking in de aula

DRIE NAMEN

Op 3 mei 1947 werd in de aula de marmeren plaat met 96 namen onthuld. Hoe nauwkeurig en zorgvuldig de registratie van Gunning ook geweest is, toch bleek vorig jaar na het verschijnen van de herdenkingsbundel uit reacties van enkele oud-leerlingen, dat er op deze plaquette nog drie namen ontbreken.

Na de bevrijding

De maanden na de bevrijding waren voor onze school, zoals voor heel Nederland, niet alleen maanden van opluchting en vreugde, maar ook van verdriet en onzekerheid. Wat was er gebeurd met al die joodse kinderen die in '41 door de Duitsers de school uitgezet waren, wat met al die oud-lyceïsten die in het verzet hadden gewerkt of met hen die in Indië in het kamp hadden gezeten?

Meteen nadat de bezette school was vrijgegeven, werd op 11 mei 1945 in de aula een herdenking gehouden. Negentien namen las Gunning daar voor. Toen hij een jaar later het Gedenkboek liet verschijnen, bevatte dat 87 namen. Tussen het verschijnen van dit boek en de onthulling van de plaat in de aula, op 3 mei 1947, was dit aantal gestegen tot 96. Van één leerling werd nog na die tijd bekend dat ze was omgekomen. Haar naam, Hannie Kits van Heijningen, werd aangebracht op een andere herdenkingsplaat, naast de ingang van de aula. Zij was 14 jaar oud toen de bommen vielen op de Euterpestraat, een bombardement dat bedoeld was om het hoofdkwartier van de SD te treffen, maar waarbij 56 Amsterdamse burgers het leven verloren.

Een zware opgave

Het samenstellen van het Gedenkboek was een uiterst zware opgave geweest voor de rector. Bij elke naam in het boek moest hij een foto zien te krijgen. Dat betekende vele droevige contacten met de mensen die zo'n foto konden leveren. Ook het achterhalen van de gegevens over een ieders leven en sterven was een buitengewoon emotionele taak, waaraan Gunning zich met grote zorg en precisie heeft gewijd.

Slapeloze nachten maakte hij door, zo weet zijn dochter zich nog goed te herinneren, in zijn vrees dat er een naam niet in zijn boek zou komen te staan of dat hij de verkeerde gegevens zou vermelden.

Deze zorg was begrijpelijk: nog maanden lang kwamen er geruchten en doodsberichten binnen.

Zelf was Gunning de drie jaar na zijn gedwongen ontslag niet meer op school geweest, dus hij kon totaal niet overzien wie hij miste. Veel kinderen kwamen in de loop van de cursus '45-46 pas weer naar school, "*zij kwamen terug uit kampen in den vreemde, doken weer op van allerlei kant, velen hervatten de studie na een langdurige onderbreking door illegaal werk enz. enz.,*" zo schrijft de rector in de Mededelingen van maart 1946.

Veel kinderen ook wilden na die ellendige jaren helemaal niet meer naar school terug, maar lieten lang niet altijd iets van zich horen.

Bij oud-leerlingen was hij natuurlijk helemaal afhankelijk van anderen, die wel of niet de moeite namen hem over het lot van hun schoolgenoten op de hoogte te stellen.

Een jaar na de bevrijding, op 6 maart 1946, was het Gedenkboek klaar, *“al hebben wij helemaal geen zekerheid dat deze opgave volledig is. Maar niet langer willen wij wachten met deze schoolherdenking”*, aldus de rector in zijn voorwoord.

Nu, vijftig jaar later, blijkt inderdaad dat deze opgave niet volledig was. Hoe nauwkeurig en zorgvuldig de registratie van Gunning ook geweest is, op de marmeren plaat in de aula ontbreken nog drie namen.

Na het verschijnen vorig jaar van de herdenkingsbundel *Het Amsterdams Lyceum, herinneringen aan de bezettingsjaren*, kwamen er reacties binnen van oud-leerlingen, die een schoolgenoot misten op de lijst die in de bundel op de laatste bladzijde staat afgedrukt.

Zij horen er bij

Georges Simons

Geboren 13 mei 1918.

Hij kwam in '35 van het Kennemer bij ons op school, en deed in 1937 eindexamen gymnasium. Daarna kreeg hij een baan in Parijs en van daaruit onderhield hij nog geregeld contact met Gunning. (*“...Ik denk de laatste tijd meer dan eens aan mijn schooltijd, met een zekere weemoed en als aan een zeer goede tijd die nooit meer terug zal komen.”*)

Hij kwam om in Auschwitz, 31 augustus 1942, 24 jaar oud.

Marieke Adler

Geboren op 13 januari 1928.

Ze kwam aan het begin van de cursus 1941 op school, maar is slechts drie weken leerling geweest. Zij was een van de 71 joodse leerlingen die van de bezetter niet langer op school mochten blijven.

Op 5 maart 1943 is zij, samen met haar ouders en haar zusje, in Sobibor om het leven gebracht. Ze was toen 15 jaar.

Louis Gans

Geboren op 2 februari 1928.

Over hem schreef vanuit Canada de heer W. Bruyn, zijn klasgenoot en beste vriend, een uitvoerige brief.

Enkele citaten:

-” Wij waren allebei wat schuchter, een beetje verlegen.

Het was immers een grote verandering, een reuzenstap, van de zesde klas lagere school naar de eerste klas van HET lyceum. Het beroemde en imponerende schoolgebouw, “de poort van oud naar nieuw” was toen al gevorderd en bewoond door de bezetter en zijn gemotoriseerde legioenen. Wij wisten toen nog niet hoe ons daarop in te stellen als twaalfjarigen, voor wie het verliezen van zowel de school als de oorlog een bijzonder slecht omen was voor een zeer onheilspellende toekomst.”

-” Bij Louis thuis op de Sarphatistraat was het altijd erg prettig en ik mocht mezelf verdienstelijk maken met het licht aan en uit te doen op de Sabbat.”

- “Toen kwam de Dies Ater en Louis moest het Lyceum verlaten; of hij naar een Joodse school was gegaan kan ik mij niet herinneren, maar zijn Moeder hield zijn studie bij. Ik bleef hem voortdurend bezoeken, en bracht hem al mijn speelgoed want hij zat als het ware in quarantaine opgesloten, en hij gaf me zijn twee lievelingsboeken te leen. () Nu, een halve eeuw later, zijn die boeken van Louis Gans nog steeds in mijn bezit, ik heb ze nooit aan hem kunnen teruggeven. Toen ik aanbelde bij Louis’ huis was het stil op de Sarphatistraat; er werd niet opengedaan na herhaaldelijk bellen. Tot mijn schrik zag ik dat de voorkamer geheel leeg was, zelfs de gordijnen waren weg. Bij de burens werd ook niet opengedaan en was ook alles leeg. Ik begreep nu wat er gebeurd was en keerde terug naar huis in diepe droefheid.”

Louis Gans kwam om op 4 juni 1943 in Sobibor, 15 jaar oud.

Bij de herdenking van 26 april en bij alle herdenkingen in de toekomst zullen ook deze namen door de rector worden opgelezen: Marieke Adler, Louis Gans, Georges Simons.

G. Boersma

KOM NAAR HET WTC !

Heeft u nog niet besloten om naar de lustrumviering te gaan op 15 februari 1997?
Doe dat dan alsnog want wie niet komt, loopt heel wat mis. Wat dan allemaal?

- OVERDAG** (hernieuwde) kennismaking met
- oud(-) leraren
 - klasgenoten van toen
 - 't aloude schoolgebouw
 - de naamborden van de geslaagden,
compleet tot en met examenjaar 1996

- 's **AVONDS**
- het WTC (World Trade Center) voor ons alleen
 - muziekuitvoering door leerlingen en oud-leerlingen
 - dansmuziek
 - een uitstekend verzorgde maaltijd

Wij vieren de tachtigste verjaardag dus met een groots festijn!

Weet u nu zeker dat u ook wilt gaan? Stuur dan snel de acceptgiro in, die u onlangs heeft ontvangen.

Tot ziens op 15 februari 1997!

Vlinders in uw buik?

Vraagt u zich ook al zo'n tijd af waar die vlinders in uw buik vandaan komen, terwijl het allang geen lente meer is? Vraagt u zich ook al zo lang af hoe het toch komt dat u uw aandacht ineens nergens meer bij kunt houden en hoe het komt dat u steeds in heerlijke dagdromen weg zakt?

Wij weten het wel: het lustrum komt eraan!

Waarschijnlijk verheugt u zich er net zo op als wij. Dat vinden wij heel leuk, dat weet u wel. Wat u echter niet weet is dat wij het ook leuk vinden om van u te horen wat u ervan vond. Schrijf na de viering een stukje voor het OLO-bulletin over wat het zestiende lustrum van Het Amsterdams Lyceum bij u teweeg heeft gebracht. Zijn al uw lustrumdromen werkelijkheid geworden? Was het net zo leuk als u had gehoopt?

Was de catering dit keer wel goed? Wat deed het u om na al die jaren weer les te hebben van die ene speciale docent? Heeft u uw oude vrienden weer gezien, of misschien wel nieuwe gemaakt?

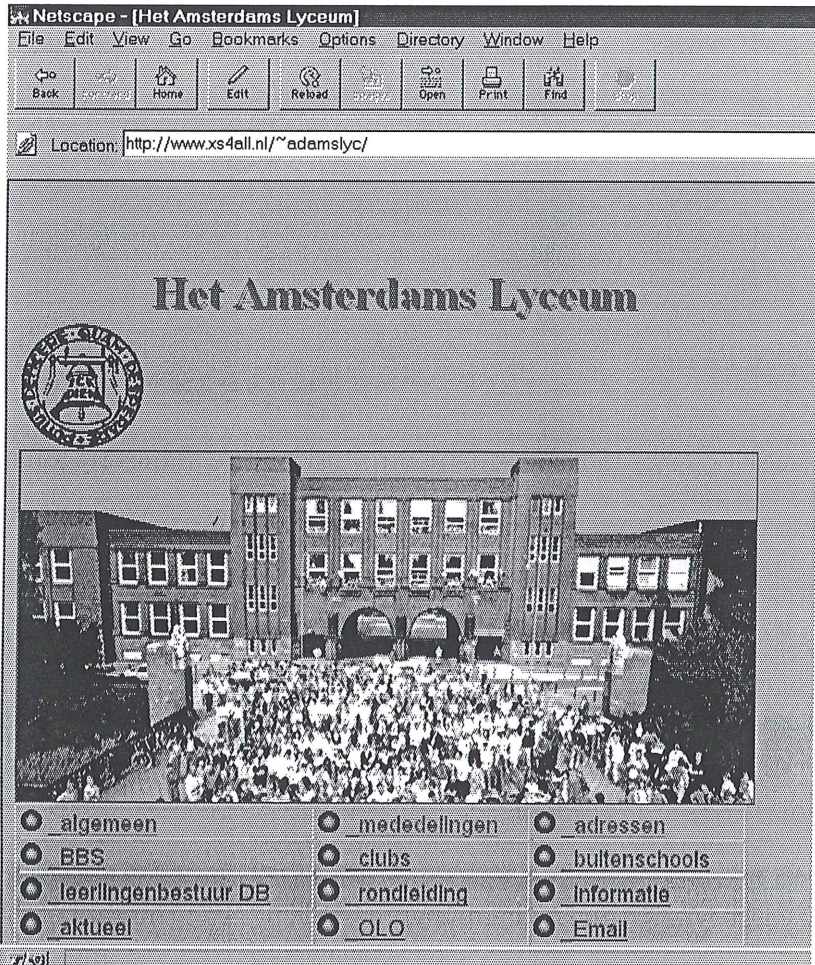
Wij willen het weten!

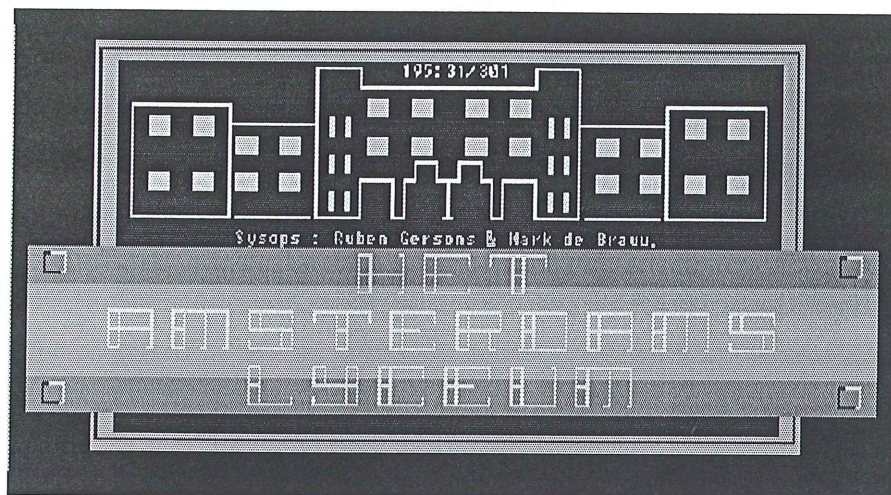
Dus als u na de lustrumviering weer weg zit te dromen, maar dit keer met concrete beelden in uw hoofd, neem dan uw pen ter hand en schrijf het op. De redactie haalt er de meest bijzondere reacties uit voor plaatsing in de komende nummers van het OLO-bulletin.

Esther Geerling

Het Amsterdams Lyceum op World Wide Web

Niet alleen heeft onze school een duidelijke voorsprong op het gebied van het informatica-onderwijs, al was het alleen maar omdat ons computerlokaal is uitgerust met een groot aantal snelle computers, ook op het gebied van de communicatie tussen computers op afstand spreekt onze school sinds kort een woordje mee. We hadden natuurlijk al enige tijd "Het Amsterdams Lyceum BBS", maar op het World Wide Web zijn we nu ook vertegenwoordigd. Onze "homepage" is nog in aanbouw, maar al wel voor iedereen met

een Internet-aansluiting toegankelijk. Via deze homepage kan informatie verkregen worden over het onderwijs op onze school, over de buitenschoolse activiteiten (de roeiclub “De Drietand” heeft ook nog een eigen homepage), de computercursussen, over Wolkenland en tal van andere dingen. In de toekomst kan men zelfs met een wat snellere computer als het ware een virtuele wandeling door de school maken. Ook de “Mededelingen” zullen via onze homepage te lezen zijn.

Wellicht komt het nog eens zo ver, dat een leerling thuis via Internet even kan nagaan, wat het huiswerk is, of er roosterwijzigingen voor de volgende dag zijn, hoe de uitslagen per onderdeel waren voor de artistieke interlyceale en wat het programma is voor de sportdag. Of loop ik nu te hard van stapel?

R. Schoonveld

Het Amsterdams Lyceum BBS: telefoon 6765644
Het Amsterdams Lyceum op het World Wide Web:
<http://www.xs4all.nl/~adamslyc/>

De Drietand:
<http://www.xs4all.nl/~eerkens/linkroei.html>

Wolkenland

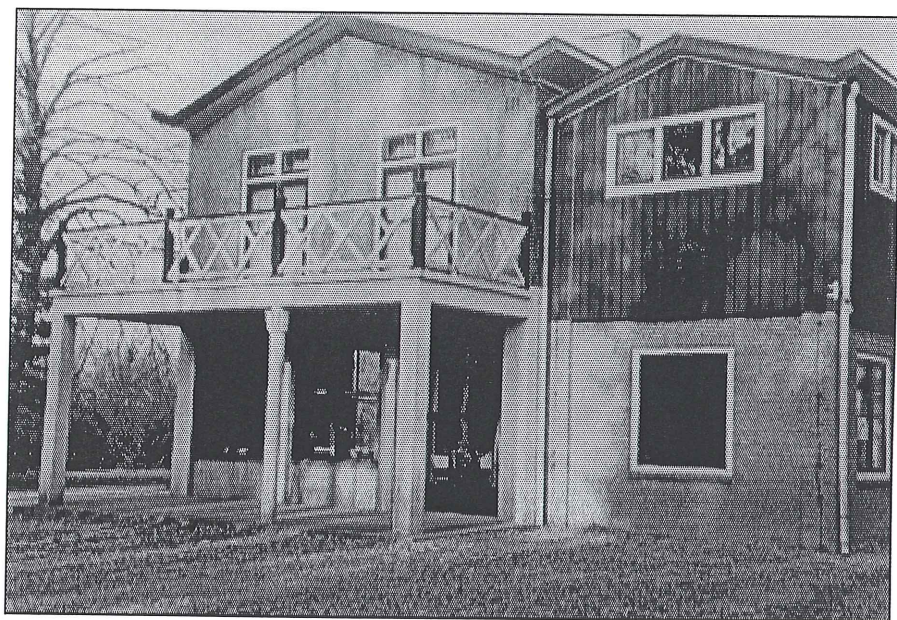
Wie kan het zich niet meer herinneren (ik ben amper een jaar van school af en ik begin al de eerste weet-je-nog verschijnselen te vertonen), Wolkenland? De eindeloze boswandelingen, de stapelbedden met matrassen waar spiralen half uitstaken, de kussengevechten, corvee, chocopasta op je brood, met zijn allen bomen klimmen en later alleen als niemand keek, 's nachts overlopen naar de klasgenoten van de andere sekse; straf als je gesnapt werd, stiekem drank mee; straf als je gesnapt werd, T-shirt kwijt, andermans onderbroek in je schoen, geen warm water als je wilt douchen, het ping-pong-hok, vervelende leraren, aardige leraren, stomme spelletjes, leuke spelletjes, spelletjes in het bos die je eigenlijk heel eng vindt, maar niet als iemand het vraagt, vroeg opstaan, laat gaan slapen, vragenrondes met het licht uit (wie heeft er al eens gezoend?), koude voeten, stiekem verliefd, en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Voor iedereen zijn de herinneringen natuurlijk anders. Voor veel ook hetzelfde.

Wolkenland is Wolkenland en Wolkenland blijft Wolkenland. Alhoewel... wie weet zijn er ook wel dingen veranderd (bij vergelijking van een film uit 1965 met een video uit 1993 bleek dat het bordje "meisjes" vroeger 50 centimeter lager hing dan nu en dat 50 centimeter onder het huidige bordje twee gaatjes in de muur zitten...). Misschien werd er vroeger niet overgelopen, of deden alleen de jongens dat en zaten de meisjes in spanning te wachten. Misschien werd er wel nooit drank meegenomen en waren de douches lekker warm net als de stenen vloer van de slaapzalen 's morgens aan je blote voeten. Misschien werden er wel alleen leuke spelletjes gedaan. Ik weet het niet. U wel. U was er immers zelf bij.

Schrijf uw Wolkenland herinneringen op en stuur ze naar het OLO-bulletin. Ook recente herinneringen zijn van harte welkom, want net zo hard als de jonge OLO-leden (de JOLO's) niet weten hoe het er vroeger aan toe ging weten de iets minder jonge OLO-leden niet hoe het er nu gaat. Want waarom zou u uw weet-je-nog-Wolkenland herinneringen voor u zelf houden als u ermee bij anderen weer leuke herinneringen opwekt? Dus schrijf ze op! Als u nog leuke foto's heeft, stuur ze mee, ze komen op erewoord retour. De redactie maakt een selectie uit de reacties. Gewoon even doen dus.

Esther Geerling

Oh lief oud Wolkenland...

Als aanvulling op de twee Wolkenlandliederen in het vorige OLO-bulletin volgt hier de tekst van een cabaretlied dat bij het vorige lustrum een daverend succes had. Wie erbij was, weet het nog precies: de docenten Henk Burger en Marten Kircz als twee pubers op hun stapelbed en een zachtjes “overlopende” Kris Drijvers. Een mengeling van puberteit, melancholie en gevoel voor humor komt in dit lied duidelijk naar voren.

Melodie: "Milord"

Verscholen in het woud,
heel ver van Amsterdam,
Het is er of te koud,
of kleverig en klam.

Een hond blaft inde nacht,
De wind giert om 't huis,
De pleedeur klappert zacht,
Ik friemel aan m'n kruis.

We zijn op Wolkenland,
Al twee keer afgebrand,
We lopen hand in hand,
Dat scheidt een vriendenband.

We zijn op Wolkenland,
De prak is aangebrand,
En in de sla zit zand,
En weer geen maandverband.

En 's avonds in de zaal,
Doen we een heel dom spel.
Je staat meestal voor paal,
Ach ja, je kent dat wel.

De disco is op gang,
De paartjes dansen zwovel.
Jij bent daarvoor te bang,
Telt puisjes op je smoel.

We zijn op Wolkenland,
Het is daar reuze leuk,
Je ploetert door het zand,
Je sjouwt je er een breuk.

We zijn op Wolkenland,
We hebben dikke pret,
Gaan naar de meisjes-kant,
En willen niet naar bed.

En toch denk ik altijd,
Met weemoed terug aan toen.
Meteen na het ontbijt,
Die allereerste zoen.

En 's avonds op de zaal,
In zo'n hoog ledikant.
Nog wakker allemaal,
Twee kussens in je hand.

Ach, kon ik nog een keer,
Opnieuw zo'n puber zijn.
Die tijd die komt nooit weer,
Ach god, wat was dat fijn.

Oh dierbaar Wolkenland,
Met jou heb ik zo'n band.
'k Zoop alles wat niet mocht,
Piña Colada bocht.

En naar de meiden gaan,
Zonder pyama aan.
Ik heb jou mijn hart verpand,
Oh lief oud Wolkenland.

Contributie 1997

Wilt u het OLO-lidmaatschap voor 1997 met de bijgaande acceptgiro voldoen? Rechtstreeks overmaken kan ook, en wel op bankrekening 46.78.07.493 t.n.v. OLO Amstelveen. Tegenwoordig kan dit nummer ook op een giroformulier worden ingevuld in de voor een postbanknummer bestemde vakjes.

Wanneer u in de VS of Canada woont en niet beschikt over een rekening in Nederland, verzoeken wij u een cheque (USD10.00) te sturen aan:

Arthur Heydendael
Spring Valley Rd. 1805
Ossining, N.Y. 10562-2002
U.S.A.

U kunt de videoband met de documentaire "Het Amsterdams Lyceum in bezettingstijd", waarvan sprake is op pag.3, te leen ontvangen na aanvraag bij het OLO-secretariaat.

Adresboek

Dit kunt u aanschaffen tijdens de reünies op school en in het WTC.

U kunt het ook nu vast bestellen bij het OLO-secretariaat (f 5,- + f 3,- portokosten), dan wordt het u na 15 februari toegestuurd.

